

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	4012201076
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4012201076.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Nitre so sídlom Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, proti žalovanému v 1. rade: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, 2. rade: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, 3. rade: Poľovnícky ochranný spolok PRIESIL, F. Engelsa 11, Levice, právne zastúpený JUDr. Jánom Kuriačkom, advokátom so sídlom Levice, Bernolákova 2, 4. rade: Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 5. rade: Obec Nová Dedina, 935 25 Nová Dedina 125, právne zastúpená JUDr. Jánom Kuriačkom, advokátom so sídlom Levice, Bernolákova 2, 6. rade: Urbárske lesné pozemkové spoločenstvo Devičany, Javorová 22, Levice, o preskúmanie rozhodnutia Krajského lesného úradu v Nitre č. 2012/00066-4 zo dňa 06.03.2012, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/67/2012-54 zo dňa 26. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/67/2012-54 zo dňa 26. septembra 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného v prvom rade, Krajského lesného úradu v Nitre č. 2012/00066-4 zo dňa 06.03.2012, (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým v rámci odvolacieho konania zmenil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Leviciach a podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) schválil zmluvu číslo 5965/09-30 zo dňa 01.06.2009 o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri „LS Devičany číslo 62“ uznanom rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Leviciach číslo 000 114/2004 zo dňa 10.09.2004 (ďalej aj „nájomná zmluva“), uzatvorenú na obdobie 10 rokov odo dňa schválenia

orgánom štátnej správy.

O trovách konania krajský súd v napadnutom rozsudku nerozhodol s tým, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Krajský súd zrekapituloval postupnosť rozhodnutí vydávaných príslušnými správnymi orgánmi v rámci schvaľovania predmetnej nájomnej zmluvy a po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu, oboznámením obsahu administratívneho spisu, poukazujúc na ustanovenia § 247 ods. 1 OSP a § 249 ods. 3 OSP, § 35 ods. 1 písm. b) OSP vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú a v celom rozsahu ju zamietol.

Pri hodnotení žalobného dôvodu neurčitosti predmetnej nájomnej zmluvy krajský súd vychádzal zo skutočnosti, že Obvodný lesný úrad v Leviciach rozhodnutím číslo 000 114/2004 zo dňa 10.09.2004 uznal poľovný revír LS Devičany číslo 62, v ktorom boli slovným popisom vymedzené jeho hranice, pričom neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je mapa poľovného revíru, v ktorom je poľovný revír zakreslený podľa slovného vymedzenia hraníc. Zároveň bral krajský súd do úvahy okolnosti uzavretia schvaľovanej nájomnej zmluvy, z ktorých vyplynulo /je zrejmé, že všetci vlastníci pozemkov patriacich do predmetného poľovného revíru dali súhlas na uzavretie nájomnej zmluvy výkonu práva poľovníctva v predmetnom poľovnom revíri nájomcovi Poľovnícky ochranný spolok PRIESIL (žalovaný v treťom rade). S poukazom na obsah administratívneho spisu krajský súd konštatoval, že žiaden z účastníkov preskúmaného správneho konania, ani žiaden zo spoluvlastníkov pozemkov patriacich do predmetného poľovného revíru Devičany 62 nemal námietky proti vymedzeniu tohto poľovného revíru, ani proti schváleniu zmluvy č. 5965/09-30 o nájme výkonu práva poľovníctva v tomto poľovnom revíri. Taktiež žiaden z dotknutých účastníkov nepodal proti preskúmanému rozhodnutiu žalobu na súd.

Vo vzťahu k účastníkom preskúmaného správneho konania krajský súd vyhodnotil, že títo postupovali v súlade s pokynmi či už správneho orgánu prvého stupňa alebo žalovaného. Na základe uvedeného dôvodne očakávali, po splnení zákonom požadovaných podmienok, že predmetná zmluva o nájme výkonu práva poľovníctva bude schválená.

S poukazom na podmienky rozhodovania správnych orgánov, determinované princípom ochrany nadobudnutých práv, legitímneho očakávania a proporcionality, ako i s poukazom na osobitnú náležitosť žaloby podanej prokurátorom v súvislosti s plnením úloh prokuratúry na úseku ochrany dodržiavania zákonnosti pri rozhodovaní správnych orgánov (§ 249 ods. 3 OSP), krajský súd s prihliadnutím na obsah a dôvody žaloby konštatoval nepreukázanie potreby ochrany verejného záujmu zo strany žalobcu, na základe ktorého je nevyhnuté preskúmanie napadnutého správneho rozhodnutia v prípade nevyhovenia protestu prokurátora. Na doplnenie dôvodov žaloby v súlade s ustanovením § 249 ods. 3 OSP krajský súd s poukazom na ustanovenie § 250b ods. 5 OSP neprihliadol, nakoľko toto doplnenie bolo urobené po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby.

Zároveň krajský súd konštatoval, že v prípade vyhovenia žalobe by došlo k zásahu do práv účastníkov správneho konania vo väčšom rozsahu, ako predpokladá citované ustanovenie § 249 ods. 3 OSP, keďže dotknutému účastníkovi by sa znemožnil výkon práva poľovníctva na určenom území.

Podľa krajského súdu ani ostatné žalobné dôvody napádajúce preskúmané správne rozhodnutie nie sú naplnené, pretože po vykonaní súdneho prieskumu nevzhladol dôvody neplatnosti nájomnej zmluvy tak, ako je to v žalobe prezentované.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutie a vráti mu vec na ďalšie konanie.

Žalobca napáda nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k namietanej neplatnosti predmetnej nájomnej zmluvy výkonu práva poľovníctva. Taktiež sa nestotožňuje s dôvodmi zamietnutia podanej žaloby a s právnym názorom krajského súdu o neosvedčení verejného záujmu na súdnom prieskume napadnutého rozhodnutia a na podanie žaloby prokurátorom v súlade s ustanovením § 249 ods. 3 OSP. Podľa žalobcu z tohto ustanovenia nevyplýva povinnosť, aby prokurátor uvedené okolnosti nejakým spôsobom preukazoval, osvedčoval či dokazoval. Súdna prax sa v určitej skupine rozhodnutí zjednotila v názore, že takéto tvrdenie je osobitnou náležitosťou žaloby. Žalobca má za to, že túto náležitosť prokurátor splnil a dokladoval v článku VII. žaloby.

Zamietnutie žaloby na základe nedostatočného odôvodnenia verejného záujmu vyžadujúceho preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu v prípade, ak sa nevyhovelo protestu prokurátora, žalobca považuje za neprípustné rozširovanie zákonom stanovených podmienok žaloby prokurátora podľa § 35

odsek 1 písmeno b) a § 250b odsek 5 Občianskeho súdneho poriadku. S prihliadnutím na potrebu zabezpečenia rovnováhy medzi jednotlivými štátnymi orgánmi pri deľbe moci, nie je podľa žalobcu možné akceptovať, aby súdna moc de facto znemožňovala výkon právomoci prokuratúry tým, že prokurátorovi stanovuje podmienky pre úspešnosť jeho žaloby nad rámec zákona a týmto konaním súdna moc podporovala nezákonnosť v konaní správnych orgánov a podkopávala základné princípy fungovania právneho štátu, najmä dodržiavania zákonov orgánmi štátu (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/15/2011 a na zákonnú úlohu prokuratúry prioritne chrániť objektívne práva, pričom ochrana subjektívnych práv je sekundárna, prípadne môže úplne absentovať v prípade porušenia zákona v prospech účastníka konania, žalobca dôvod zamietnutia žaloby, spočívajúci v absencii námietok účastníkov správneho konania, považuje za okolnosti legalizujúce nezákonný postup a rozhodnutie orgánu verejnej správy. Podľa žalobcu zovšeobecnenie takéhoto právneho posúdenia by mohlo viesť k obmedzeniu až vylúčeniu využívania oprávnenia prokuratúra podľa § 35 odsek 1 písmeno b) Občianskeho súdneho poriadku v prípadoch rozhodnutí, ktorými správny orgán účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu a títo sú s ním spokojní, aj keď je nezákonné.

Podľa názoru žalobcu napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Krajský súd sa podľa žalobcu nevysporiadal so žalobnými námietkami, že:

- lesný úrad napádaným rozhodnutím schválil zmluvu, ktorá je neurčitá, pretože v nej nie je vyšpecifikovaný predmet zmluvy,
- predmetnú zmluvu neuzavrel vlastník poľných pozemkov, pretože štátny podnik Lesy SR jednoznačne nebol a nie je vlastníkom pozemkov v poľnom revíri,
- lesný úrad sa v ďalšom konaní o proteste prokurátora snažil zhojiť nedostatky zmluvy, hoci zmeniť obsah zmluvy môžu v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka iba účastníci zmluvy, a nie lesný úrad.
- lesný úrad o jednej a tej istej zmluve v dvoch konaniach o proteste prokurátora rozhodol odlišne, hoci znenie samotnej zmluvy sa vôbec nezmenilo,
- zároveň lesný úrad v rozpore so zákonom o poľovníctve rozhodol len o časti zmluvy bez jej Dodatku č. 1,
- v článku 5 zmluvy sú niektoré podmienky, ktoré odporujú konkrétnym ustanoveniam zákona o poľovníctve a zároveň ich nesplnenie je sankcionované v zmysle článku 6 bod 4 výpoveďou a zánikom zmluvy.

K podanému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní v prvom, treťom a štvrtom rade a zhodne navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Žalovaný v treťom rade v rámci svojho vyjadrenia k odvolacím námietkam ohľadne špecifikácie predmetu nájomnej zmluvy a ohľadne posúdenia osoby oprávnenej uzavrieť nájomnú zmluvu na strane prenajímateľa doplnil poukazom na právne závery vyplývajúce z rozsudkov Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/88/2009 zo dňa 03.06.2009 a sp. zn. 3Sžo/181/2010 zo dňa 08.10.2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného v prvom rade a konanie predchádzajúce jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 249 ods. 3 OSP prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) (ďalej len „žaloba“) dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o prokuratúre prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia

zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 5 písm. c) zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoje úlohy na základe zákona a prostriedkami ustanovenými zákonom. Pri plnení úloh je prokurátor povinný chrániť verejný záujem.

Podľa § 27 ods. 1 písm. e) zákona o prokuratúre protest proti rozhodnutiu môže prokurátor podať do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia; ak ide o rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať riadny opravný prostriedok, do troch rokov od jeho vydania.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o poľovníctve právo poľovníctva patrí vlastníkovi pozemku; vykonávať ho možno len podľa tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve o výkone práva poľovníctva rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, ak ide o poľovné pozemky toho istého vlastníka (ďalej len „vlastník poľovného revíru“), alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (ďalej len „vlastníci spoločného poľovného revíru“).

Podľa § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami (§ 2 ods. 2), alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať (§ 16). Pri nájme výkonu práva poľovníctva je jeho súčasťou oprávnenie vstupovať v nevyhnutnej miere na poľovné pozemky.

Podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve výkon práva poľovníctva možno prenajať poľovníckemu združeniu (§ 4) alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe, pre ktoré platí § 4 primerane.

Podľa § 14 ods. 4 zákona o poľovníctve, ak niektorý z vlastníkov spoločného poľovného revíru, v ktorom je výkon práva poľovníctva prenajatý podľa odseku 3, chce vykonávať právo poľovníctva, má prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, ktorému bol výkon práva poľovníctva prenajatý.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluva o posúdení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve jedno poľovnícke združenie smie uzavrieť zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva len v jednom poľovnom revíre. Výnimky môže vo zvlášť odôvodnených prípadoch povoliť okresný národný výbor na odporúčanie krajského výboru Československého poľovníckeho zväzu.

Podľa § 16 ods. 3 zákona o poľovníctve poľovnícke združenie nesmie postúpiť inému výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, ani v jeho časti.

Podľa § 17 zákona o poľovníctve zmeny uznaných poľovných revírov, v ktorých je výkon práva poľovníctva zmluvou postúpený, možno vykonávať len po zániku tejto zmluvy.

Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zákomom č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli s účinnosťou od 01.01.2013, okrem iných, zrušené aj krajské lesné úrady (§ 1 písm. f/ zákona č. 345/2012 Z.z.), pričom v zmysle § 5 ods. 1 prešla ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi na obvodné lesné úrady v sídlach krajov. Nakoľko pôvodne žalovaný ku dňu 31.12.2012 zanikol ako právnická osoba, účastníkom konania na strane žalovaného sa stal obvodný lesný úrad v sídle kraja - Obvodný lesný úrad Nitra z titulu právneho nástupníctva.

V súvislosti s namietanou neurčitosťou predmetu schválenej nájomnej zmluvy, najvyšší súd zotrváva na právnom názore vyslovenom v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 3Sžo/181/2010 zo dňa 08.10.2010: „Predmetom nájmu je výkon práva poľovníctva v

poľovnom revíri (teda nie pozemky) a preto je postačujúce, ak je predmet nájomnej zmluvy vymedzený tak, že prenajímateľ prenajíma nájomcovi výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri, ak zároveň nájomná zmluva odkazuje na číslo rozhodnutia, ktorým bol poľovný revír uznaný. Rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote č. 1339/2005-6 zo dňa 30.08.2005 o uznaní spoločného poľovného revíru „I.“ je konštitutívne, tzn. rozhodnutie je právna skutočnosť, ktorá vytvorila špecifický predmet nájmu v zmysle § 5 zák. č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v platnom znení, s ktorým zákon výlučne spája výkon práva poľovníctva. Identita a určitosť tohto práva sa potom odvíja od rozhodnutia o uznaní poľovného revíru. Najvyšší súd sa stotožnil s krajským súdom, že ak sa toto právo prenajíma stačí na určitosť právneho úkonu označiť predmet nájmu, ktorým je výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri, vrátane identifikácie tohto revíru označením správneho rozhodnutia. V tomto rozhodnutí sú identifikovaní vlastníci (spoluvlastníci) poľovného revíru vrátane ich spoluvlastníckeho podielu na poľovnom revíre. Keďže ide o konštitutívne rozhodnutie, tieto údaje sú záväzné. Takto označený predmet nájmu je dostatočne určitý, pretože je zrejmé, čoho sa prejavená vôľa účastníkov zmluvy týka. Najvyšší súd poukazuje na to, že tieto zmluvy si nemožno zamieňať so zmluvami o prevode spoluvlastníckych podielov na spoločných pozemkoch. Vzhľadom na to najvyšší súd neakceptoval námietky žalobcu o neurčitosti predmetu zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva“.

V preskúvanom prípade Obvodný lesný úrad v Leviciach rozhodnutím číslo 000114/2004 zo dňa 10.09.2004, právoplatným dňa 13.09.2004, uznal poľovný revír LS Devičany číslo 62 (ďalej len „rozhodnutie o uznaní poľovného revíru“). Vo výroku uvedeného rozhodnutia je nezameniteľným spôsobom presne vymedzený poľovný revír, jeho rozloha i vlastníci.

Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by proti tomuto rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru bol oprávnenými osobami podaný riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, medzi ktoré podľa Správneho poriadku možno zaradiť i protest prokurátora.

Najvyšší súd v tomto prípade prihliada na skutočnosť, že v čase uzavretia spornej zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Devičany číslo 62, t.j. v júni 2009 zmluvné strany čo do určenia predmetu nájmu - výkonu práva poľovníctva v konkrétnom poľovnom revíri, ako i jeho rozlohy a vlastníka, vychádzali v dobrej viere z vyše štyri roky právoplatného administratívneho rozhodnutia, konštitutívnym spôsobom kreujúceho poľovný revír, ku ktorému v zmysle zákona o poľovníctve možno zmluvne /na základe zmluvy právo prenájmu výkonu poľovníctva viazať. Z obsahu nájomnej zmluvy vyplýva, že predmet prenájmu ako i poľovný revír, v rámci ktorého sa nájom výkonu práva poľovníctva má realizovať, sú v zmluve vymedzené nezameniteľným a dostatočne určitým spôsobom, neodporujúcim zákonu a nevzbudzujúcim medzi zmluvnými stranami pochybnosti, o čom svedčí i skutočnosť, že doposiaľ niet medzi zmluvnými stranami sporu o podmienkach a spôsobe výkonu vzájomne dohodnutých práv a povinností. Z pohľadu dodržania zásady hmotnoprávnej prevencie možno konštatovať, že zmluvné strany ako subjekty súkromného práva, hoci pri type zmluvy podliehajúcej schváleniu správnym orgánom príslušným na úseku štátnej regulácie výkonu poľovníctva, cieľ predchádzať vzniku možných sporov medzi nimi naplnili.

Pokiaľ ide o žalobcom vytýkaný nedostatok hmotnoprávnej legitímácie na strane prenajímateľa, žalovaného v druhom rade ako vlastníka pozemkov patriacich do poľovného revíru, ku ktorému sa má nájom výkonu práva poľovníctva viazať, nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že tento nie je osobou oprávnenou uzavrieť zmluvu predmetného typu.

LESY Slovenskej republiky, štátny podnik zriadený rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, má ako hlavný predmet činnosti predovšetkým správu lesného a iného majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky, ako vyplýva i zo samotného názvu tejto právnickej osoby zriadenej príslušným ústredným orgánom štátnej správy. To znamená, že v rámci správy lesných pozemkov uznaných ako poľovný revír je oprávnený v zmysle zákona o poľovníctve na ich území poľovníctvo vykonávať sám alebo výkon práva poľovníctva prenajať. Na listoch vlastníctva pozemkov patriacich do predmetného poľovného revíru je v časti B ako vlastníci zapísaný štátny podnik LESY Slovenskej republiky, pričom o tom, že predmetné pozemky spravované týmto subjektom sú vo vlastníctve Slovenskej republiky, niet pochyb. Označenie prenajímateľa práva výkonu poľovníctva v poľovnom revíri Devičany číslo 62 v spornej nájomnej zmluve, aj v preskúvanom rozhodnutí, korešponduje so zápisom vlastníka pozemkov v evidencii katastra nehnuteľností. Z uvedených dôvodov dobromyseľným zmluvným stranám nemožno vytknúť nesprávne označenie prenajímateľa výkonu práva poľovníctva.

Postup žalovaného správneho orgánu v ďalšom konaní o proteste prokurátora nemožno charakterizovať

ako snahu zhojiť žalobcom vytýkané nedostatky nájomnej zmluvy. Zmluvné strany pri uzatváraní schvaľovanej nájomnej zmluvy v dobrej viere vychádzali z obsahu právoplatného rozhodnutia príslušného lesného úradu o uznaní poľovného revíru, podľa ktorého bol ako 100% vlastník pozemkov uvádzaný štátny podnik LESY SR, š.p.

Z pohľadu náležitosti prejavu vôle väčšinového vlastníka pozemkov patriacich do uznaného poľovného revíru prenajať právo výkonu poľovníctva možno nájomnú zmluvu považovať za uzavretú v súlade s ustanovením § 139 ods. 2 vety prvej Občianskeho zákonníka. Hoci pri uzatváraní schvaľovanej nájomnej zmluvy konali strany v omyle čo do veľkosti vlastníckeho podielu prenajímateľa k pozemkom poľovného revíru, neskôr zistený faktický stav stále svedčí o väčšinovom podiele prenajímateľa LESY SR, štátny podnik, ktorý činí 96,18% z výmery poľovného revíru. Možno konštatovať, že i bez súhlasu vlastníkov minoritných podielov na výmere predmetného poľovného revíru je zmluva platne uzavretá. Ostatní vlastníci minoritných podielov poľovných pozemkov v predmetnom poľovnom revíri (Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond podiel 3,65%, Obec Nová Dedina podiel 0,13% a fyzické osoby podielníci Urbárskeho lesného pozemkového spoločenstva Devičany podiel 0,04%) následne s uzavretím schvaľovanej nájomnej zmluvy prejavili súhlas, čím došlo k ratihabícii právneho úkonu zakladajúceho nájom práva výkonu poľovníctva v danom poľovnom revíri pre žalovaného v treťom rade.

Keďže pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá OSP), za vyššie uvedeného zisteného právneho stavu a okolností uzavretia nájomnej zmluvy, nemožno konajúcemu správne orgánu vytknúť, že túto schválil.

K vytýkanému nedostatku spočívajúcemu v neschválení Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 01.02.2010 v napadnutým rozhodnutím žalovaného odvolací súd uvádza, že predmetom preskúmaného konania a rozhodnutia bolo schvaľovanie nájomnej zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Devičany číslo 62 zo dňa 01.06.2009, a nie jej dodatku. Z obsahu odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že sa predmetným dodatkom, upravujúcim zmenu výšky náhrady za užívanie poľovného revíru z dôvodu zmeny právnej úpravy - nadobudnutia účinnosti zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a zmeny účtovania úroku z omeškania podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 586/2008 Z.z. nezaoberal, a teda v súlade s ustanovením § 16 ods. 1 vety druhej zákona o poľovníctve jeho schválenie bude, resp. je samostatným predmetom schvaľovacieho konania.

Nemožno prisvedčiť námietke žalobcu o protizákonnej úprave práv a povinností zmluvných strán v V. článku predmetnej nájomnej zmluvy. Predovšetkým žalobca neuviedol žiadne konkrétne ustanovenie uvedeného článku nájomnej zmluvy a žiadne ustanovenie zákona o poľovníctve, s ktorým je v rozpore a v čom konkrétne tvrdený rozpor spočíva. Naopak, napríklad z obsahu bodov 5 a 10 článku V. nájomnej zmluvy vyplýva úprava vzájomných práv a povinností tak, aby boli zabezpečené zákonom stanovené obmedzenia v súvislosti nájomom výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri v súlade s § 16 ods. 3 a § 14 ods. 4 zákona o poľovníctve. Taktiež ostatné body namietaného článku V. nájomnej zmluvy svojím obsahom neodporujú zákonu o poľovníctve, ani jeho účelu, skôr možno konštatovať, že stanovujú podmienky na nerušený výkon poľovníctva zo strany nájomcu za súčasného dodržiavania ochrany prírody.

Odvolací súd v prejednávacom prípade v plnej miere akceptuje dôležitú úlohu prokuratúry pri plnení jej povinnosti odstraňovať porušenie zákonnosti rozhodnutiami orgánov verejnej správy a pri plnení povinnosti ochrany verejného záujmu, avšak využitie predmetných zákonných prostriedkov je potrebné realizovať s prihliadnutím na dodržanie proporcionality ochrany verejného záujmu k právam účastníkov konania nadobudnutých v dobrej viere.

V tejto súvislosti vo vzťahu k splneniu podmienok na podanie správnej žaloby prokurátorom podľa § 249 ods. 3 OSP odvolací súd poukazuje na právny záver rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo/440/2009 zo dňa 18.03.2010: „Pri podávaní žaloby zo strany prokurátora je potrebné, aby prokurátor posudzoval každý prípad so zreteľom na všetky okolnosti prípadu v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere.“

V danom prípade odvolací súd nevzhliadol také porušenia postupu v konaní a rozhodovaní žalovaného, pre ktoré by boli na mieste zrušiť žalobou napadnuté administratívne rozhodnutie.

Predmetom konania správnych orgánov oboch stupňov bolo schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri, čo je napriek určitej zákonom stanovenej regulácii zmluvnej voľnosti zo

strany štátu, súkromnoprávny inštitút. Preto je v danom prípade potrebné, s prihliadnutím na dodržanie právnej istoty, obzvlášť citlivo nazeráť na práva zmluvných strán nadobudnuté v dobrej viere uzavretím nájomnej zmluvy. Verejný záujem tu je reprezentovaný predovšetkým povinnosťou zabezpečiť účel a spôsob regulácie výkonu práva poľovníctva na území Slovenskej republiky, ktorý však predmetnou nájomnou zmluvou nie je ohrozený.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu a žalovaného v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu nie sú dôvodné a preto rozhodol podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.